

на царствоването си, разболе са тежко: Архіепископо Кантевѣрскій ѿ утешаваше, чи ше бѣде на онзи свѣтъ награждена за толкось добрини, които беше сторила. Милорде! отговорила та, доста съмъ са гордила презъ живота си, остави ма бари да умра смирена . . . — Екатерина Алексіевна пѣрва, жена Петра Великаго, и подиръ него наследница на всероссійската монархія, родена въ Ливоніѿ при малкіѿ градецъ Департъ, отъ сиромаси и прости родители. Юще въ детинството си изгуби баща си и остана на ръцете на слабата и болничавата си майка, която едвамъ можеше съ рѣкоделіето си да прехранва себеси и момиченцето си; лицето ѿ беше прекрасно, и стѣрко на телото ѿ твѣрде благодатенъ; та юще отъ детинство предпоказваше наикакавъ особитъ дѣхъ, остроуміе и разумъ. Майка ѿ ѿ научи да чете, а единъ лютерански свѣщеникъ ѿ научи да познава закона и вѣрата. Въ петнадесетата си година остана и безъ майка.